

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ

ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਪੀ ਸੀ ਗੁਲਾਟੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਲਜਿਆ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1965 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੰਬਰ 347-ਡੀ

20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1966

ਫੋਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)-ਧਾਰਾਵਾਂ 252 ਤੋਂ 256, 271 ਅਤੇ 526- ਕੇਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ
ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਸਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,

ਪੀ.ਸੀ. ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਲੱਜਿਆ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਕਪੂਰ, ਜੇ.)

*ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ- ਕੀ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ-ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-
'ਵਿਆਖਿਆ' ਅਤੇ 'ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਦੰਡਨਮਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ।*

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 526 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੋਂ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੇਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 252 ਤੋਂ 256 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਪੜਾਅ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਬਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਮੂਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦਿੱਤਾ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ,

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 435 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 1, 3 ਅਤੇ 4, ਮਿਤੀ 2, ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਿਪਨ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ ਐਸ ਚੱਢਾ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.-ਪੀ. ਸੀ. ਗੁਲਾਟੀ ਨੇ ਲਾਜਿਆ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਕਪੂਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 526(1) (c)(ii) ਦੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੀ.ਸੀ.ਗੁਲਾਟੀ, ਧਾਰਾ 561-ਏ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 12 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 19 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ (ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 86 ਤੋਂ 88/1965) ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 526, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਣਯੋਗ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 252 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 254, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਾਣਯੋਗ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਉਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ 1965 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 86 ਤੋਂ 88 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੀ.ਸੀ. ਗੁਲਾਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਪੀ.ਸੀ. ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਲੱਜਿਆ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਕਪੂਰ, ਜੇ.)

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 271 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਲਈ ਚਾਰਜ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਚਾਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੇਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਹੀ ਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਅਤੇ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ

"ਜਦੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ

ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ 'ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ' ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਬਿਪੇਨ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ "ਜਾਂਚ" ਜਾਂ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ- ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 198-ਬੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 252 ਤੋਂ 256 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ. ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ 271 ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ- :

“ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੀ ਸੀ ਗੁਲਾਟੀ ਲੱਜਿਆ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਕਪੂਰ, ਜੇ.)

ਅਧਿਆਇ XXIII ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਆਇ XXIII ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗ, ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੈਸ਼ਨ 287 ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਵਾਧੂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਏ XXIII ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕਲੋਤਾ ਅਧਿਆਏ ਹੈ, ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 252 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਟਰਾਇਲ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 526(2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਏ XXIII ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਟਰਾਇਲ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ 'ਜਾਂਚ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 271 ਵੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ "ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ 'ਮੁਕੱਦਮਾ' ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ"। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਏ XXIII ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦੋਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਕਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਪੜ੍ਹਾਅ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਐਲਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਇਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਪੇਨਾ ਕਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਆਨ ਨਾਲ

ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਪੜਾਅ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 526 ਵਿੱਚ 'ਤਬਾਦਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨੁਸ਼ਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੇਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ/ਰਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ/ਰਹੀ ਹਾਂ। ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਫਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦਿੱਤਾ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਤਬਾਦਲਾ' ਦੇ ਕੁਝ ਅਰਥ ਹਨ। ਖਾਸ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇਗੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 526(2) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 526(2) ਦਾ ਨੁਸ਼ਖਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਇ XXIII ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 'ਮੁਕੱਦਮੇ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਧਿਆਏ ਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 526(2) ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ,

ਅਧਿਆਇ xxiii ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਧਾਰਾ 526(2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 271(1) 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ xxiii, ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ "ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ..." ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 526(2) ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 526(1) (i) ਅਤੇ 526(8) ਲਈ 'ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਢਿੱਲੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ 'ਜਾਂਚ' ਅਤੇ 'ਟਰਾਇਲ' ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 526(2) ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ 3 ਮਈ 1966 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

 # ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਦੁਆਰਾ: ਸਰਵੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ